

Ætla at hittast onkuntíð aftur

Aftaná gudstænastuna vórðu konfirmentarnir avmyndaðir í Dómkirkjunni.

Fremsta rað frá vinstri: Inger á Argyarabði, Lív Sigurðardóttir Joensen, Tórhalla Weihe, Eyðrith Leyni, Signun Simonsen, Elin Stóra Holm, Ulla Undir Kletti, Lissie Vægter og Edith Guttesen.

Mittasta rað: Bjarni Bæk, dompróstur Sonja á Argyabøða, Kjartan Dalsgaard, Ása Holm Jacobsen, Doris Tróndarson, Enita Hansen, Billa Stephanson, Margit Kyster, Jórur Kristensen, Margit Johansen, Gunnvor Vestergaard, Áge Johannesen, Jóhanna Garðshorn, Marius Rein, Rannvá Sørensen, Jákup Jacobsen, Erling Johannesen og Arne Rein.

Aftasta rað: Martin Hansen, Árni í Stónustovu, Niels Olsen, Johannes Jacobsen, Borgar Nybo, Regin Olsen, Henry Poulsen, Dánjal Joensen, George Joensen og Kristian Arge. Mynd: Alan Brockie

RANDI JACOBSEN

30. september 1956 vórðu 62 ungdómar fermd í Havnar kirkju av Jákupi Joensen, prósti, sjála.

Nakrir av hesum konfirmentum finga í fjør hugskotið at hittast aftur, og stórarbeiðið varð sett í verk

at finna fram til øll. Tvey vórðu deyð, men hini finga øll bræv.

Stívliga helvtin møtti til samkomuna, sum tey høvdu í Hornahúsinum í Havn leygarkvøldið 28. september í ár, 40 ár eftir, at tey vórðu fermd.

Ein av fyrireikarunum,

Borgar Nybo, letur væl at kvøldinum, sum var sera hugnaligt. Tey høvdu avtalað at hava føroyskan mat við sær, og har kom alt gott á borðið.

Tað var sera hugnaligt at hittast aftur aftaná so mong ár at tosa um gamlar dagar. Vit hava jú kenst fyrr,

hava gingið í skúla saman, gingið í dans saman o.s.v. Við hesum tiltakinum vórðu vit sveiðað saman aftur, sigur Borgar.

Tey sungu og fóru eisini upp á gólv hetta kvøldi, men góvust í hampiligari tíð, tí morgunin eftir fóru tey øll í kirkju.

Tey møttust klokkan hálvgjøm ellivu til skriftarmál í Dómkirkjunni, klokkan ellivu var gudstænasta við altargongd, og aftaná fóru tey øll á Hotel Hafnia á eta døgurða og annars hugna sær saman til út á kvøldið. Við til hetta borðhaldið var eisini Axel Tórgarð, prestur.

- Vit samdust um, at hetta hevði verið eitt so gott tiltak, at vit fara at hittast aftur onkuntíð seinni, um vit hava lív og heilsuna, sigur Borgar Nybo.

Nýggj bók

Tað er ikki á hvørjum degi at HMF, gevur eina skaldsøgu út. Síðan nevnd varð sett í 1965 at arbeiða við útgávuvirksemi hjá Heima-
missionini, er hetta bert onnur skaldsagan. Mest hevur verið gjørt við barnabókur, lærandi og upbyggjandi

bókur.

Hin vænasta rósan

Áttán ára gamla Elina, er ein ungdómur, sum flestu aðrir ungdómar. Dámar tónleik, vil hava nakað at henda úttan um seg og er forelskað. Hon gongur í studentaskúla og lívið liggur opið fyri henni við øllum møgu-

leikunum.

Tó, ikki gongst altíð, sum ein sjálvur vil. Elina gerst sjúk, fer til kanningar og staðfest verður, at hon hevur krabbamein. Einsans átján ár - og krabbamein.

Í bókini fáa vit innlit í hennara dagligdag við sjúkuni, hennara tankar, hennara bardaga og hennara mátt-

loysi. Men hóast alt sær dapur út, so er vónin har.

»Hin vænasta rósan« er skrivað á luttum máli. Rit-høvundurin Dorthe Vestergaard Stieper var bert 22 ára gomul, tá ið bókini kom út í Danmark í 1989, so vit kunnu siga, at hon er merkt av kenslunum ein ungur hevur. Tó er hon ikki bert

fyrí ungfólk, men er ein talandi søga um eina sjúku og eina lagnu, sum mong ung eins og eldri kunnu kenna seg aftur í.

Snorri Brend hevur týtt bókina úr danskum, og hevur Janus Guttesen gjørt permuna. Bókin, ið er prentað á Estra, er 122 blaðsíður og kostar kr. 120,-.

